

Theodorus Harbismaior
et
Thomas Olander
disticha partis auersae composuerunt

Christianus Wilster
ex Graeco in Danum conuertit

Museum Tusculanum
hac conuersione uti benignè permisit

Aemilius Mourier
ornationi inuolucri praefuit

Thomas Olander
edidit

Editiones Olander

Hauniae anno MCMXCIX

- Μέντης δ' Ἀγχιάλωιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
υἷός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέμοισιν ἀνάσσει."
- 420 "Ἦς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεῶν ἔγνω.
οἱ δ' εἰς ὄρχηστὸν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδῶν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἦλθε·
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερον ἦλθε·
οἱ δὲ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
425 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
ὑψηλὸς δέδητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μεμηρηζῶν,
τῷ δ' ἄρ' αἰ' αἰθόμενας δαΐδας φέρε κενὴν ἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ἰσῆος θυγάτηρ Πεισιγορῖδαο,
430 τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάεσσιν ἑοῖσι,
προθήβην ἔτ' εἴουσαν, εἰκοσάβοια δ' ἔδοκεν,
ἴσα δὲ μιν κεδνὴ ἀλόχῳ τίειν ἐν μεγάροισιν,
εὐνή δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
ἦ οἱ αἴμ' αἰθόμενας δαΐδας φέρε, καὶ ἔ μάλιστα
435 δῖμῶνά φιλέσσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἕντα,
αἴψεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
ἔξετο δ' ἐν λέκτρῳ μαλακῶν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
καὶ τὸν μὲν γραιπὸς συκμηθῆδος ἔμβαλε χερσίν,
ἦ μὲν τὸν πεζύεσσα καὶ ἀσκήεσσα χιτῶνα,
440 πασσάλα ἀνερκενάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
βῆ β' ἕνεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορόνη
ἀργυρῆ, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσεν ἱμάντι.
ἔνθ' ὅ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἷός ἀώφθ,
βούλευε φρεσὶν ἦσιν ὀδὸν τὴν πέραδ' Ἀθήνῃ.

Gudernes Forsamling. Athenes Formaning til Telemachos.

- Musal fortal mig om Manden, den vidtberømte, som flakked
Meget omkring, da han havde forødt det hellige Troia.
Saae mangfoldige Byer, og fik deres Stæder at kjende:
Men paa sin Fart over Havet han svar Gjenvordighed udstod,
5 Medens han stred for at bjerge sit Liv, og for Svendenes Hjemkomst:
Dog sine Svende han ei fik frielst, hvor ivrig han stræbte,
Thi ved formastelig Daad de selv paadrog sig en Ulfærd,
Ret som Daamer, de slagted den høfthenværende Solguds
Oxer, og derfor til Straf han dem Hjemferdsdagen berøvede.
- 10 Heraf, du Datter af Zeus' du os Ei og Andet fortælle!
Alt var de øvrige Mand, som den grusomme Død havde spæret,
Komme til Haas og Hjem eller Fæter i Kirg og paa Balge:
Ham alene, som søvned saa snart sit Haas og sin Hustue,
Holdt en Gudinde tilbage, den værdige Nymfhe Kalypso,
15 Hist i de hvælvede Groter, og ønskede sig Manden til Husbond.
Men da det Aar i Tidernes Løb omsider var kommet,
Da det af Gudeme var ham bestemt at vende tilbage,
Hjem til Ithakas Æe, selv da blev han midt mellem Landsmænd
Ei forskaaet for Kamp; dog samtlige Guder ham ynkede,
20 Uden Possidon alene, thi gram i Hu han bestandig
Helten Odyssees forfulgte, for Hjem til sit Land han var kommen.
Guden var fjendt esst bort, Adliøjerne vilde han gjesste,
Ydest paa Jorden de boe i vrende forskjellige Stammer,
Deels hvor Solen ved Gyge stæer op, og deels hvor den daler:
25 Fæstebekantber af Oxer og Lam bivaane han vilde,
Der heed hvo ved Gildet han sad, mens de øvrige Guder
Hist hos Olympere Zeus i Sal havde samlet sig alle.
Først til Orde nu tog him Guders og Menneskers Fader,
Just som Aigisthos i Tanke ham randt, den glimrende Første,
30 Hvem Agamemnonis navnkundige Søn Orestes ihjelslog:
Kommende ham ihu han saa blandt Gudeme talte:
Haf hvor gjeme dog Menneskens Slegt anklager os Guder!

- Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοιο προσέφη, Εὐπέθεος υἷος·
"Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσι θεοὶ αὐτοῖ
385 ὑπαγόρην τ' ἔμεναι καὶ βασιλεύας ἀγορεύειν·
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσεν, ὃ τοι γενεὴ πατρώϊον ἔστιν."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Ἀντίνο', εἰ πέρ μοι καὶ ἀγάσσειαι ὅτι κεν εἶπα,
390 καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλωμι· Διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι,
ἦ φης τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τεύχεσθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βουσιλευμένῳ αἰνῶν τέ οἱ δῶ
ἀνθρώπων πέλαται καὶ ἡμετέροιο αὐτός,
ἀλλ' ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἶσι καὶ ἄλλοι
395 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νεοὶ ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τὸδ' ἐχέσιν, ἐπεὶ θάναε Διὸς Ὀδυσσεύς·"
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ηὔδα·
400 "Τηλέμαχ', ἦ τοι τούτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν
κείμενα δ' αὐτός ἐξοῖς καὶ δάμοισι σούϊων ἀνάσσειαι·
μὴ γάρ ὅ γ' ἔδρα ἀνὴρ ὅς τις σ' ἀέοντα βίηθι
κείμετ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκῃ ἔτι ναυτακούσης,
405 ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ζείνοιο ἐρέσθαι,
ὀκπόθεν οἷτος ἀνὴρ, ποιητὴ δ' ἐξ εὐχεταί εἶναι
γαίης, ποῖ δὲ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρίς ἀρουρα·
ἦ εἰν αὐτοῦ χρεῖος ἐελλόμενος τὸδ' ἰκάνει;
410 οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχηται, οὐδ' ὑπέμεινε
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὅσα ἔθηκε."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
"Εὐρύμαχ', ἦ τοι νόστος ἀπόλετο πατρός ἔμοιο·
οὔτ' οὐδ' ἀγγελίη ἐτι πείθομαι, εἰ ποθεν ἔδραοι,
415 οὔτε Θεοποροτῆς ἐπάκουμαι, ἦν τινα μήτηρ
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοτρόπιον ἐξέρηται,
ζείνοιο δ' οὔτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάροιο ἐστί,

- Jammen, sig de, kommer fra os, og selv dog alene
Ved deres Synder mod Ret og Skjæl de volde sig Sorger,
35 Ligesom nys Aigisthos mod Ret og Skjæl Agamemnonis
Viv tilegte sig tog, og myrked ham selv ved hans Hjemkomst,
Skjændt han vidste sin Straf, da vi selv ham vared fide:
Ned vi skikked Hemeias, den spændende Argosbetvinger,
At han dog ei skulde sbaae ham ihjel, eller ægte hans Hustue,
40 Thi af Orestes engang skulde Atreus's Søn vorde hevnat,
Naar han var voksen til Mand, og sit fædrene Rige begjerte.
Dette ham sagde Hemeias, dog ei han røkked Aigisthos,
Skjændt til hans Bedste han raaded, og nu har han bødlet for Aling.
Ham gjenvared Athene, den lyshlaasiede Jonifrae:
45 O hvor Fader Kronion! du Drot over Dotter tilbage!
Ja! han faldt, og tilvisse sin Død han ærlig fortjente:
Døe som han hver Mand, der til lignende Daad sig formæst!
Men i mit Hjerter det skjær mig for Helten den stakkels Odysseus,
Han som skilt fra de Kjære saa lang Tid mærttes af Kummer
50 Hist paa den havonskyllede Æe; som en Navle paa Dybet
Stikker den frem bevoxet med Skov; der boer en Gudinde
Datter af Atlas, den sneedige Gud, som kjender tilfulde
Samtlige Dybder i Havet, og ene de nægtige Statter
Løfter i Veiet, som Himmelens vidt adskille fra Jorden.
55 Datter af ham forsinker den arme bedsvædede Konning,
Smigrende for ham bestandig med sød indsmækkende Tale,
At han skal glæmme sit Ithakas Æe; men Helten Odyssees
Inderlig længtes at see blot Røgen igjen fra hans Hjemland
Fære mod Skye; ja Døden han ønsker sig; røves dit Hjerter
60 Ei ved Argeimeis Skibe dig bragt behageligt Offer
Hist i Troernes Land? hvorfor er da Zeus ham saa harmfulk?
Hende paastand Skysamleren Zeus gjensvared og sagde:
Kjæreste Barn! hvad Ondt omslår dig fra Tanderens Række?
65 Hvor var det muligt, at jeg kunde Helten Odyssees forglemme,
Som i Førestad stæer høit over Mænd, og stadig sit Offer
Bragte de salige Guder, som boe paa Himmelens vide!

